

Brno (k. ú. Bosonohy, okr. Brno-město)

Hradisko.

Mladý paleolit. Ojedinelý nález. Povrchový průzkum.

Uložení nálezů: Moravské zemské muzeum, Ústav Anthropos.

Na zalesněné výšině o nadmořské výšce 333 m, na níž se rozprostíralo eneolitické a halštatské hradisko (Kazdová, Šebela 2000), vyzdvihl geolog F. Konečný patinovaný úštěp, snímající těžní plochu jádra s velmi pravidelnou čepelkovitou redukcí (obr. 2). Předmět je vyroben z jemného silicitu, patrně pazourku. Dalším artefaktem je silně retušované přelomené vyklenuté drásadlo z rohovce KL I.

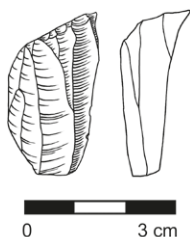
Literatura

Kazdová, E., Šebela, L. 2000: Eneolitické osídlení hradiska u Brna-Bosonoh. *Pravěk* Nová řada 9/1999, 181-195.

Summary

Brno (Bosonohy cadastre, Brno-město District). An Upper Palaeolithic rejuvenation flake (Fig. 2) and a side-scraper were found at a well-known Late Neolithic hillfort Hradisko near Brno-Bosonohy.

Martin Oliva

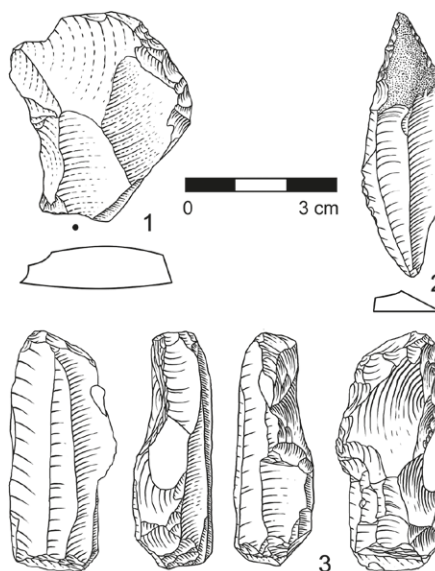

Obr. 2. Bosonohy. Úštěp. Kresba T. Janků.
Fig. 2. Bosonohy. Flake. Drawing by T. Janků.

Summary

Brno (Líšeň cadastre, Brno-město District), "Lepinky", Líšeň II; "Za Panskou zahradou", IIa; "Čtvrtě", Líšeň I; Ib; "Kostelíček", Líšeň III. At the above-mentioned sites, Petr Šmacho has found additional pieces of the EUP lithic industry. Líšeň I and Ib: hundreds of flakes and chips, Líšeň II: a blade point and a side scraper (Fig. 3: 1, 2); IIa: 140 flakes, blades and chips, 5 cores, III: a developed bladelet core (Fig. 3: 3).

Martin Oliva

Obr. 3. Brno-Líšeň. Výběr nálezů. Kresba T. Janků.
Fig. 3. Brno-Líšeň. Selected finds. Drawing by T. Janků.

Brno (k. ú. Líšeň, okr. Brno-město)

„Lepinky“, Líšeň II; „Za Panskou zahradou“, IIa; „Čtvrtě“, Líšeň I; Ib; „Kostelíček“, Líšeň III.

Starší fáze mladého paleolitu. Sídliště. Povrchový průzkum.

Uložení nálezů: Moravské zemské muzeum, Ústav Anthropos, inv. č. 125603-125608.

V trati „Lepinky“ (Líšeň II, Oliva 1985) vyzvedl P. Šmacho 2 úštěpy, čepel a jádro, z nástrojů potom vyklenuté drásadlo na plochem úštěpu rohovce ze Stránské skály (obr. 3: 1) a čepelový hrot z rohovce typu Krumlovský les II (obr. 3: 2). Stovky kusů štípané industrie bez výrazných typů opět získal z JZ okraje lokality I – „Čtvrtě“ mezi současnými vysílači, a z lokality I samotné. Významnější je podstatné rozšíření kolekce z lokality IIa – „Za panskou zahradou“ nebo „Za zámekem“ (140 úštěpů a čepelí, 5 jader) a z trati „Kostelíček“ (Líšeň III, hřbítek JV od kóty 363,5), kde se mezi hojnou nepatinovanou industrií objevily i artefakty patinované: 2 rohovcové úštěpy, větší vyklenuté drásadlo a jemné jádro ze silně patinovaného a nezvykle ohlazeného jurského rohovce, jež vykazuje stopy složitých oprav a těžby velmi pravidelných čepelí (obr. 3: 3). (MZM-Anthropos, inv. č. 125603-125608).

Literatura

Oliva, M. 1985: Příspěvek k lokalizaci paleolitických nálezů z okolí Brna-Líšeň. *Přehled výzkumů* 1983, 19-21, obr. 12-13.

Brno (k. ú. Zábrdovice, okr. Brno-město)

Francouzská ulice, parc. č. 218/1.

Stratigrafická pozorování. Záchraný výzkum.

V roce 2019 bylo ukončeno zpracování záchraného archeologického výzkumu, který při rekonstrukci kanalizace a vodovodu na ulici Francouzské v Brně realizovala společnost Archaia

Obr. 4. Brno, Francouzská. Průběh rekonstruované kanalizace (šrafurou; dvojitá šrafura; podrobně sledovaný úsek). Podkreslen plán z roku 1885 (Archiv města Brna, fond U9, signatura K42).

Abb. 4. Brno, Francouzská Straße. Verlauf der rekonstruierten Kanalisation (Schraffur; doppelte Schraffur: ausführlich beobachteter Abschnitt). Der Plan aus dem Jahre 1885 unterlegt (Archiv města Brna, fond U9, signatura K42).

Brno z. ú. (Zůbek 2019a). Terénní práce probíhaly v letech 2016 až 2018. V roce 2017 se rekonstrukce uskutečnila v úseku, při jehož výstavbě došlo v roce 1891 k objevu paleolitického pohřbu, který je označován jako Brno II (obr. 4, 5). Cílem předkládaného příspěvku je informovat o formě a výsledcích výzkumu.

Nálezy z pohřbu Brno 2, který byl narušen při výkopových pracích, zajistil a následný doplňující výzkum provedl A. Makowsky, který vzápětí svá zjištění publikoval (Makowsky 1892). Jeho zpráva ovšem není v některých ohledech zcela přesná. To se týká jak popisu nálezové situace, tak především lokalizace nálezu. Problematické bylo rovněž bližší časové zařazení pohřbu. Uskutečnily se sice pokusy o upřesnění a doplnění získaných poznatků, „revizní“ výzkum byl ovšem realizován na poměrně vzdálené parcele domu Francouzská 91 (Jelínek et al. 1959). Vyčerpávajícím způsobem problematiku zpracoval M. Oliva (1996, 2000, 2005), který vyhodnotil získané informace, a na jejich základě představil dnes obecně uznávané interpretační schéma.

Přesné místo nálezu však zůstalo neznámé. Formulace popisu A. Makowského bližší lokalizaci neumožňuje („etwa 120 m von der Einmündung des Canales in den Vorstadt Zeile nahe der Gartenmauer des Hauses Nr. 113 der Zeile“). Museli bychom znát přesnou polohu vyústění zmíněného kanálu. Vyneseme-li uvedenou vzdálenost do dnešních mapových podkladů při zohlednění situace z plánů z konce 19. století, tak i pokud usadíme počátek měření na východní, vůči nálezu vzdálenější linii ulice Cejl, dostaneme se do prostoru křižovatky ulice Francouzské s ulicí Přadláckou. V případě jiných pokusů o vyměření se dostáváme do úseku západně od této křižovatky. Pokud by byl nálezu učiněn v těchto místech, je poměrně zarážející, proč A. Makowský polohu nálezu neupřesnil rovněž vztahem k této křižovatce. V době objevu ji sice vymezovaly pouze ohradní zdi a hranice pozemků, zcela logicky by se však nabízela pro doplňující určení polohy. Jako pravděpodobnější se jeví varianta, že pohřeb byl nalezen východně od zmíněné křižovatky, A. Makowsky proto necítil potřebu nálezu tímto způsobem upřesnit a za dostačující považoval uvedení vzdálenosti od ulice Cejl. Změřit ji zcela přesně jistě nepředstavovalo velký problém, proto udivuje výrok „etwa 120 m“. Ten spíše naznačuje, že vzdálenost byla jen odhadnuta. A. Makowsky zřejmě vůbec nezamýšlel, a možná ani nepokládal za důležité, vymezit místo nálezu zcela přesně. V tomto ohledu se jako důležitější jeví údaj „nahe der Gartenmauer“, který zřejmě opravdu zdůrazňuje, že se místo nálezu nacházelo v blízkosti zahradní zdi domu Cejl 113. To by do značné míry podporovalo dodatečnou lokalizaci nálezu východně od Přadlácké ulice. Vzdálenější lokalizace západně od ní by byly od severozápadního nároží zmíněné zdi vzdáleny až 20 m.

Archeologický výzkum v roce 2017 věnoval předpokládaným místům nálezu pohřbu Brno II zvýšenou pozornost. Jeho hlavním cílem bylo pokud možno upřesnit polohu pohřbu, dále ověřit geologickou stavbu okolního terénu a případně podchytit další objekty či stopy antropogenních aktivit. Výzkum byl nucen omezit se na odborný dohled na zemní práce stavby a průběžné sledování odhalených profilů. Kvalitativní parametry výzkumu byly také sníženy a komplikovány technologickými postupy stavebních prací a snahou dodržet při nich pravidla bezpečnosti práce. Linie hlavního výkopu měla podle projektu probíhat v trase původní kanalizace. Při křižovatce Francouzské s Přadláckou ulicí však skutečná realizace vypadala následovně: profil staré kanalizace byl bourán pouze z poloviny, nový výkop byl v jižním směru oproti původní hraně rozšířen o cca 0,80 až 1 m do nenarušených sedimentů a jeho hloubka byla přibližně o 0,60 m větší. Výkopové práce byly prováděny mechanizací v dílčích úsecích, bezprostředně po nich byly stěny výkopu zajišťovány pažícími boxy a nejspodnější úroveň byla přesypána vrstvou šterku a betonu (obr. 6). Teprve poté bylo možno přistoupit

Obr. 5. Brno, Francouzská. Detail křižovatky s Přadláckou ulicí. Vyznačeny dokumentované profily P1, P2, P3. Průběh kanalizace šrafovou; dvojitá šrafová – podrobně sledovaný úsek. Podkreslen plán z roku 1885. (Archiv města Brna, fond U9, signatura K42).

Abb. 5. Brno, Francouzská Straße. Detail der Kreuzung mit der Přadlácká Straße. Bezeichnet sind die dokumentierten Schnitte P1, P2, P3. Schraffur: Verlauf der rekonstruierten Kanalisation; doppelte Schraffur: ausführlich beobachteter Abschnitt. Der Plan aus dem Jahre 1885 unterlegt (Archiv města Brna, fond U9, signatura K42).

k podrobnějšímu ohledání nezapažených spodních částí profilů. Za daných podmínek se podařilo velice podrobně dohlížet na úsek západně od křižovatky, byl sledován takřka celý těžební postup až do vzdálenosti 20 m. Výkop byl prováděn větším bagrem, jehož lžice měla šířku 0,80 m a objem cca 0,50 m³, většinou byl používán plochý břit a těžba probíhala postupně v dílčích vrstvách. Drobné situace, případně jednotlivé nálezy by sice i při neustálém dohledu mohly uniknout pozornosti, výraznější

Obr. 6. Brno, Francouzská. Ilustrační záběr od východu na rekonstrukci úseku kanalizace západně od křižovatky s Přadláckou ulicí. Foto Archaia Brno z. ú.

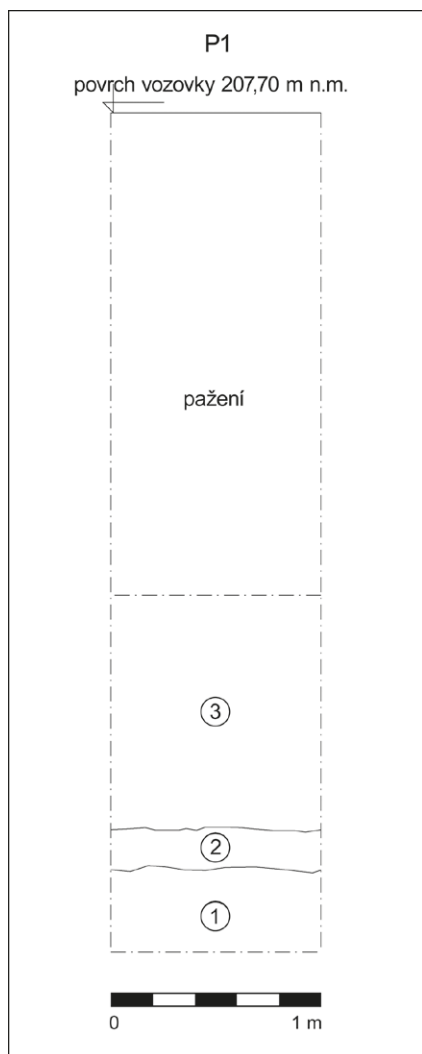
Abb. 6. Brno, Francouzská Straße. Illustrationsaufnahme von Osten auf die Rekonstruktion des Kanalisationsabschnitts westlich der Kreuzung mit der Přadlácká Straße. Der Plan aus dem Jahre 1885 unterlegt. Foto Archaia Brno z. ú.

objekty nebo samotný výkop výzkumné šachty z roku 1892 však nikoli. Ty by byly patrné i na postupně odhalovaném profilu, a to i bez pečlivé obhlídky, kterou znemožňovalo již zmiňované bezprostřední osazení pažících boxů. Při sledování spodních partií stěny výkopu by byly zachyceny i drobnější a méně výrazné reliktu antropogenních aktivit. V úseku východně od křižovatky se již těžbu nepodařilo vždy tak pečlivě sledovat, vzniklé profily však ohledány byly. V prostoru křižovatky samotné pak odlišný technologický postup stavby z velké části znemožnil uplatnit popsaný způsob výzkumu.

Ze sledovaných profilů byly podrobně dokumentovány tři vybrané stratigrafické sekvence (obr. 4); jedna v úseku východně od křižovatky (profil P1 – viz obr. 7), dvě v úseku západně od ní (profil P2 a P3 – viz obr. 8 až 10). Ty podávají základní obraz o skladbě geologického podloží ve sledovaném prostoru. Svrchní část terénu zde tvoří novodobá navážka související s úpravami komunikace. Půdní horizont byl odstraněn již v minulosti, navážka dosedala přímo na sprašové podloží. Jeho spodní hranice dosahovala na profilu P1 úroveň 204,30 m n. m. Pod ní se nacházela

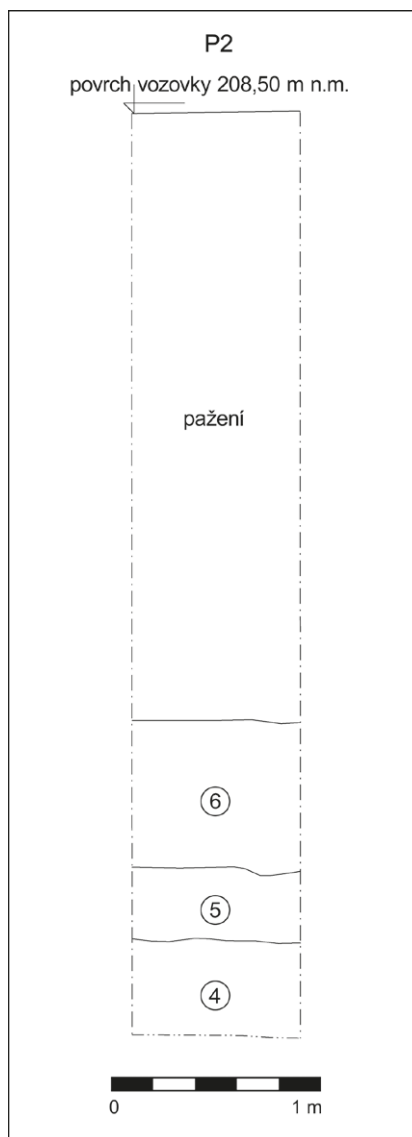
šterkopísková vrstva o průměrné mocnosti 0,20 m, jež překrývala třetihorní jíl (tégel). Profily západně od křižovatky zachytily řez sprašovým podložím, pouze při vlastní křižovatce se podařilo v nejhlubším místě těžby sledovat jeho dosednutí na vrstvu téglu, na níž byla zřejmě přítomna tenká vrstvička hrubého písku. Tuto úroveň se však nepodařilo podrobněji zdokumentovat. Profil P2 zachytil spraš s jasně okrovou barvou. Ta v úrovni 204,90 m n. m. pozvolna přecházela do okrově hnědého horizontu, jehož mocnost se pohybovala okolo 0,35 m; zejména při jeho spodní hranici se nacházely poměrně četné vápnité konkrce a pozvolna přecházel do tmavšího horizontu hnědého zbarvení, jehož mocnost přesahovala 0,45 m. Obdobnou skladbu podloží dokumentoval profil P3. Sprašová návěj v úrovni 205,80 m n. m. pozvolna přecházela do hnědookrového horizontu, jehož barevný odstín se směrem dolů stával tmavším. Mocnost tohoto horizontu přesahovala 1,20 m.

Z popisu nálezové situace pohřbu od A. Makowského (1892, 76) a z rozboru jím odebraných vzorků lze vyvodit, že byl tento uložen ve šterkopískové vrstvičce překrývající povrch téglu.

Obr. 7. Brno, Francouzská. Profil P1. 1 – třetihorní tégel; 2 – šterkopískový říční sediment; 3 – spraš. Kresba Archaia Brno z. ú.

Abb. 7. Brno, Francouzská Straße. Schnitt P1. 1 – Tertiärlehm; 2 – Kiessandflusssediment; 3 – Löß. Zeichnung Archaia Brno z. ú.

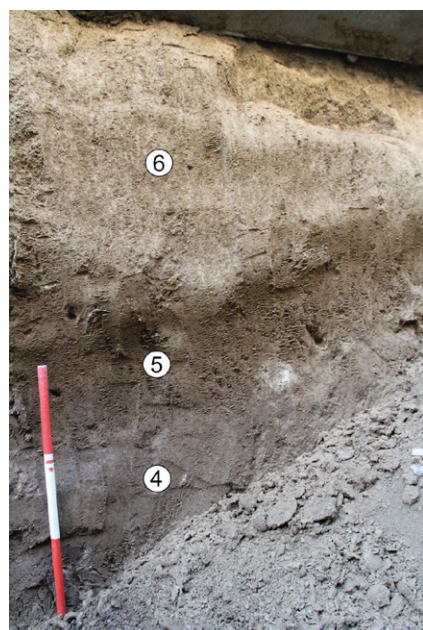
Obr. 8. Brno, Francouzská. Profil P2. 4 – hnědý horizont; 5 – okrově hnědý horizont s vápenatými konkrkami při dolní hranici; 6 – spraš. Kresba Archaia Brno z. ú.

Abb. 8. Brno, Francouzská Straße. Schnitt P2. 4 – brauner Horizont; 5 – ockerbrauner Horizont mit den Kalkkonkretionen bei seiner unteren Grenze; 6 – Löß. Zeichnung Archaia Brno z. ú.

Tu M. Oliva interpretoval jako zbytek akumulací činnosti (terasy) řeky Svitavy (Oliva 1996, 354, 355). Pokud tento poznatek přijmeme, je nutno vyloučit lokalizaci nálezů do prostoru západně od křižovatky, kde na sledovaných profilech v možné úrovni nálezů nebyla žádná štěrkopísková vrstvička zaznamenána. Navíc zde někdejší původní výkop kanalizace nedosáhl úrovně těgłu. Bylo tomu tak ovšem v úseku východně od křižovatky, kde byl také jíl překryt štěrkopískovou vrstvou. Její povrch byl na profilu P1 dokumentován v hloubce 3,40 m, přibližně v úrovni nálezů a zároveň základové spáry někdejšího kanálu. Při vodorovném průběhu vrstvy se hloubka směrem ke křižovatce, tedy do svahu, pochopitelně zvětšovala. To by naznačovalo, že byl nález učiněn spíše někdo v blízkosti profilu, poněvadž tam podle A. Makowského hloubka činila 4,50 m. V tomto směru je ovšem při interpretaci nutná opatrnost, protože není vyloučeno, že niveleta povrchu mohla být v tomto prostoru v pozdějším období při terénních úpravách snížena; tomu by nasvědčovala i absence půdního horizontu. Je otázkou, zda ornice chyběla již v době výzkumu A. Makowského. Ten sice v úvodu svého článku popisuje základní skladbu terénu včetně 1 m silné ornice, z pojetí textu lze však soudit, že se vztahuje obecně k celému území, jímž byla kanalizace vedena. Na druhou stranu by nálezce na nepřítomnost půdního horizontu v místě výzkumu jistě upozornil. Velmi pravděpodobně tedy k jeho odtěžení došlo až později, neznámo kdy. Otázkou je, zda byl terén dorovnan navážkou na původní niveletu či nikoliv. Jako pravděpodobnější se jeví varianta, že k jistému snížení a terénním úpravám území došlo.

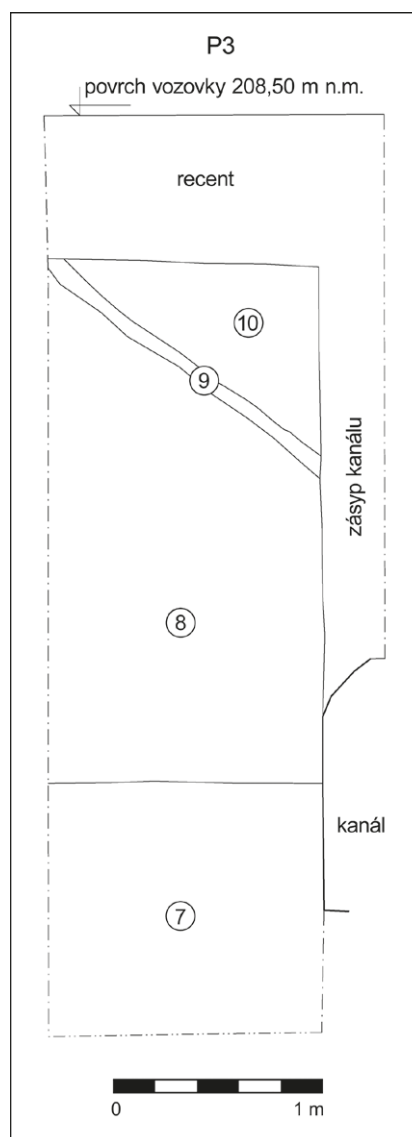
Na základě závěrů archeologického dohledu z roku 2017 lze konstatovat, že nález pohřbu Brno II nelze umísťovat do prostoru západně od křižovatky ulice Francouzské s ulicí Přádláckou, jak se ještě i v nedávné době dalo (např. Škrdla 2011, 121, předpokládal asi 10 m). Možná je poloha přímo v prostoru křižovatky (jak ji určil Oliva 1996, 353), ovšem pouze za předpokladu, že A. Makowský nepovažoval za důležité zmínit se o ní

při lokalizaci nálezů. Pravděpodobná je i varianta, že byl pohřeb nalezen ve východním sousedství křižovatky. Jak blízko, to záleží na míře přesnosti odhadu vzdálenosti (Makowského termín „etwa 120 m“), není však zřejmě nutné ho považovat za hrubě nepřesný. Stopy po Makowského výzkumné šachtě zde však nebyly podél jižní hranice výkopu kanálu zaznamenány a musela by tedy být položena při jeho severní hraně v prostoru vozovky. Z toho by vyplývalo, že byl pohřeb uložen hlavou k severu (viz Oliva 1996, 356). Pokud bychom zvažovali nález v prostoru křižovatky, zůstává otázka polohy kostry nevyřešená. V případě, že byla výzkumná šachta vytyčena opravdu severně od kanalizace, nabízel se v minulosti možnost zachytit její polohu při pokládce plynového potrubí, které bylo vedeno paralelně v těsné blízkosti severní hrany kanalizace. Tehdy však výkopové práce zřejmě archeologicky sledovány nebyly. Shodou okolností byl v roce 2017 tento úsek plynovodu rekonstruován, při archeologickém dohledu, který zajišťoval Ústav archeologické památkové péče Brno, v. v. i., se však již případnou sondou zřejmě identifikovat nepodařilo.

Obr. 9. Brno, Francouzská. Profil P2 – foto. 4 – hnědý horizont; 5 – okrově hnědý horizont s vápenatými konkréncemi při dolní hranici; 6 – spraš. Foto Archaia Brno z. ú.

Abb. 9. Brno, Francouzská Straße. Schnitt P2, Foto. 4 – brauner Horizont; 5 – ockerbrauner Horizont mit den Kalkkonkretionen bei seiner unteren Grenze; 6 – Löß. Foto Archaia Brno z. ú.

Obr. 10. Brno, Francouzská. Profil P3. 7 – hnědookrový horizont; 8 – spraš; 9, 10 – výplně jámy neznámé funkce. Kresba Archaia Brno z. ú.

Abb. 10. Brno, Francouzská Straße. Schnitt P3. 7 – ockerbrauner Horizont; 8 – Löß; 9, 10 – Ausfüllungen der Grube von der unbekanntem Funktion. Zeichnung Archaia Brno z. ú.

Základní sekvenci svrchní části geologického podloží tvoří na lokalitě třetihorní jíla (tégel) – štěrkopískový říční sediment – sprašové souvrství. Půdní horizont (ornice) byl odstraněn již v minulosti, přítomen je například v západnější části Francouzské ulice. Při výzkumu v roce 2017 byl dokumentován před domem č. 72, kde pozvolna přecházel do sprašové návěje, jeho síla činila v průměru 1 m. Na žádném ze sledovaných profilů nebyla v rámci hmoty sprašového podloží zaznamenána přítomnost organických prvků (kosti, uhlíky) ani žádné jasné patrné doklady antropogenní činnosti paleolitického stáří. Ty nebyly dosud pozorovány ani při žádném jiném archeologickém počínání v blízkosti lokality; naposledy to byl např. záchranný archeologický výzkum v průběhu výstavby bytového domu Lido na pozemku domu Spolková 8, ležící 100 m od křižovatky (Zůbek 2019b).

Literatura

- Jelínek, J., Pelíšek, J., Valoch, K. 1959: *Der fossile Mensch Brno II*. Anthropos 9. Brno: Grafia.
- Makowsky, A. 1892: *Der diluviale Mensch im Löss von Brünn. Mittheilungen der Anthropologischen Gesellschaft in Wien XXII*, 74–84.
- Oliva, M. 1996: Mladopaleolitický hrob Brno II jako příspěvek k počátkům šamanismu. *Archeologické rozhledy XLVIII*(3), 353–383, 537–542.
- Oliva, M. 2000: Brno II Upper Paleolithic Grave. In: W. Roebroeks, M. Mussi, J. Svoboda, K. Fennema (eds.): *Hunters of the Golden Age*. *Analecta Praehistorica Leidensia* 31. Leiden: Leiden University, 143–152.
- Oliva, M. 2005: Šaman a jeho loutka 21 tisíc let před Kristem. *Archeologie* 2005(2), 16–29.
- Škrdla, P. 2011: Vrchol lovecké éry v mladém paleolitu. In: R. Procházka (ed.): *Dějiny Brna I. Od pravěku k ranému středověku*. Brno: Statutární město Brno, Archiv města Brna, 110–133.
- Zůbek, A. 2019a: *Nálezová zpráva o provedení záchranného archeologického výzkumu při stavbě „Brno, Francouzská – rekonstrukce kanalizace a vodovodu“*. Rkp. nálezové zprávy z akce č. A79/2016. Uloženo: Archiv Archaia Brno z. ú.
- Zůbek, A. 2019b: *Nálezová zpráva o provedení záchranného archeologického výzkumu při stavbě Brno, Spolková 8, výstavba bytového domu Lido*. Rkp. nálezové zprávy z akce č. A42/2019. Uloženo: Archiv Archaia Brno z. ú.

Zusammenfassung

Brno (Kat. Zábřovice, Bez. Brno-město), Francouzská Straße. Während der Rekonstruktion der Entwässerung wurde die Schichtenfolge der geologischen Tertiär- bis Quartärsedimente dokumentiert, um eventuell die Lage des jungpaläolithischen Begräbnisses Brno II zu präzisieren. Der Charakter der Schichtenfolge spricht dafür, dass das Begräbnis eher östlich der Kreuzung mit der Přadlácká Straße gefunden werden sollte, weil es im dünnen Kiessandflusssediment gelegen wurde. Dieses Sediment gehörte einst dem Fluss Svitava und wurde nur in den Kanalisationsabschnitten östlich der Kreuzung beobachtet, westlich der Kreuzung gibt es diese Ablagerung überhaupt nicht. Der Ackerboden ist nicht mehr erhalten und das Terrain ist durch eine Aufschüttung ausgeglichen. Eventuellen Makowsky Suchschnitt gelang es während dieser Ausgrabung nicht zu lokalisieren, weil neue Kanalisationsrinne nicht direkt in der Spur der ursprünglichen Kanalisation verläuft. Er musste wohl etwas nördlicher gelegen werden. Während der Ausgrabung wurden keine anderen Relikte der paläolithischen anthropogenen Tätigkeit beobachtet.

Antonín Zůbek

Dolní Věstonice (okr. Břeclav)

Lokalita Ia a III.

Mladý paleolit. Osteologické nálezy, ojedinělé nálezy. Povrchový průzkum, dozor nad stavebními pracemi.

Pravidelně probíhající povrchový průzkum na katastru obce společně s dozorováním stavebních prací v obci přinesl i v roce 2019 několik ojedinělých nálezů pleistocenní fauny a štípané kamenné industrie.

Lokalita Dolní Věstonice Ia, Nad Absolonovou stanicí

Dne 21. 3. 2019 byl proveden povrchový průzkum na zoraném poli nad lokalitou Dolní Věstonice I, v poloze podle katastrální mapy původně označované traťovým názvem „Pod Pavlovem“. Byly zde zachyceny fragmenty kostí a zubů pleistocenní fauny, vyorané ze sprašového podloží. Jedná se o cca 30 fragmentů lamel stoličky mamuta srstnatého (*Mammuthus primigenius*) a dva fragmenty dlouhých kostí velkého až extra velkého savce. Z archeologických artefaktů zde byl nalezen bíle patinovaný úštěp z eratického silicitu (26 × 32 × 5 mm), s částečně retušovanou laterální hranou.

Tuto novou polohu (obr. 11), která rozšiřuje jihozápadním směrem prostor klasické lokality gravettieny Dolní Věstonice I (Absolonova stanice) nad původní horní hraniční mez o pole výše po svahu, označujeme nyní jako lokalita Dolní Věstonice Ia (Nad Absolonovou stanicí).

Lokalita Dolní Věstonice III, severozápadní část – profil u cesty Dolní Věstonice – Pavlov

V roce 2019 pokračovala oprava poškozené silnice mezi Dolními Věstonicemi a Pavlovem a s tím související sanace sesutého svahu v prostoru nad a pod poškozenou silnicí. Zde byl částečně odtěžen prostorově rozsáhlý sprašový profil, který zasahuje do SZ části lokality DV III a který jsme v této poloze popsali během archeologického dozoru v roce 2016 (Svoboda et al. 2017).

V prostoru nad silnicí, v západní části dlouhého stupňovitého profilu (souřadnice WGS 84 48.886269N, 16.656860E), byly nalezeny blíže neurčitelné fragmenty kostí velkých až středně velkých savců. Následné zřícení profilu v této části bohužel neumožnilo z důvodu bezpečnosti další průzkum této polohy.

Další fragmenty kostí pleistocenní fauny jsme získali z průzkumu báze profilu pod silnicí, cca 2 m nad hladinou jezera novomlýnské nádrže (souřadnice WGS 8448.886598N, 16.656738E). Nálezový soubor sestává ze tří fragmentů nepřirostlé distální epifýzy holenní kosti extra velkého býložravce (pravděpodobně nosorožce), dále z taxonomicky blíže neurčitelného fragmentu diafýzy dlouhé kosti extra velkého savce a 8 menších fragmentů kostí pod 5 cm. Soubor byl detekován opět v poloze starší než gravettien, bez archeologických artefaktů.

Literatura

- Svoboda, J., Havlíček, P., Novák, M., Sázelová, S. 2017: Dolní Věstonice (okr. Břeclav). *Přehled výzkumů* 58(1), 142–143.

Summary

Dolní Věstonice (Břeclav District). A new site, referred to as Dolní Věstonice Ia, was discovered during a surface survey of a ploughed field. This site is located above the classical Gravettian site Dolní Věstonice I and extends up a slope in the south-western direction (Fig. 11). The assemblage is predominantly composed of teeth and bones fragments of Pleistocene fauna (*Mammuthus primigenius*, middle-sized mammals) and one artefact – a white patinated flake from erratic flint with a partially retouched lateral side.